

خوش قسمتہ خوک؟

26-September-2019



ہفتہ وراہ د سنٲو ڊکہ إجتماع کنبی کیدونکے

د سنٲو ڊک بیان

(For Islamic Brothers)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خوش قسمتہ خوک؟

وَعَلَىٰ إِلِكْ وَأَصْحِبِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَعَلَىٰ إِلِكْ وَأَصْحِبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ (ترجمہ: ما د سُنَّتِ اعْتِكَافِ نَيْتِ اوکرو)

محترم اسلامي ورونرو! چه کله جُمات ته داخل شی، چه یاد موی نو د اِعتِکاف نیت کوی، تر خو چه جُمات کنبے ئے نو د اِعتِکاف ثواب به مو کیری. یاد ساتی! جُمات کنبے د خوراک خبناک، اوده کیدو یا پیشمني او روزه ماتی کولو، تر دے چه د اب زَم یا دَم کرو او بو خنبلو هُم شرعاً اجازت نشته، البته که د اِعتِکاف نیت مو کرے وي نو دا ټول کارونه به ضمناً جائز شي. د اِعتِکاف نیت هُم صرف خوراک خبناک یا اوده کیدو د پاره کول نه دي پکار بلکه چه مقصد د الله تعالیٰ رضا وي. ”فتاویٰ شامی“ کنبے دي: که خوک جُمات کنبے خوراک خبناک یا اوده کیدل غواري نو د اِعتِکاف نیت د اوکري، لږ ساعت د دُکُرُ الله اوکري بيا چه خه غواري کوي د (يعني بيا که غواري نو خوراک خبناک کولے شي او اوده کیدے شي)

د دُرُود شريف فضيلت

زمونږ خوږ آقا مکي مدني مصطفیٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائی: اے خلقوا! بیشکه په ورځ د قیامت به د هغه د سختے ویرے او حساب کتاب نه زر خلاصه

موندونکے ہغہ کس وی چا چہ تاسو کنبے پہ ما باندے دُنیا کنبے کثرت سرہ درود شریف لوستلے وی۔
(اَلْفِرْدَوْسُ بِمَأْثُورِ الْخُطَابِ، ۲۷۷/۵، حدیث: ۸۱۷۵)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

محترموا اسلامي ورونرو! د ثواب حاصلولو د پاره د بیان اوریدو نہ محکنبے بنہ بنہ نیتونہ کوو: فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”نَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ“ د مُسْلِمَانِ نَيْتِ د ہغہ د عمل نہ بہتر دے۔¹

ہر نیک او جائز کار کنبے چہ خومرہ بنہ نیتونہ زیات وی ہغہ ہمرہ بہ ثواب ہم زیات کیری۔

د بیان اوریدو نیتونہ

[نیت اوکری چہ] نظر بہ بنکتہ ساتم او بنہ پہ غور بہ بیان اورم۔ ☆ چہ خومرہ کیدے شو د ڍہ وھلو پہ خائے بہ د عِلْمِ دین د تعظیم [یعنی ادب] پہ نیت دوزانو [یعنی د التَّحِيَّاتِ پہ شکل کنبے] کنبینم ☆ د بل د پاره خائے فراخہ کولو د پاره بہ ضرورتاً د خپل خائے نہ خوزیرم ☆ کہ د چا پہ دیکہ وغیرہ اولکیدم نو د بد بد کتلو، رتلو او بحث کولو پہ خائے بہ صبر کووم۔ ☆ صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ. اذْكُرُوا اللَّهَ. تُؤْبُوْا لِي اللهُ وَغَيْرِهِ چہ اورم نو د ثواب گتلو او د آواز لگوونکو د زہ ساتلو د پاره بہ پہ اوچت آواز باندے جواب ورکووم۔ ☆ د اجتماع نہ پس بہ پچپلہ ور محکنبے کیرم او سلام و مُصَافَحَه او انفرادی کوشش بہ کووم۔

¹ (معجم کبیر سہل بن سعد الساعدي... الخ، ۱۸۵/۶، حدیث ۵۹۴۲)

صَلُّوا عَلَيَّ عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

خورو او محترموا اسلامي ورونرو! نن زمونڊ د بيان موضوع ده خوش قسمته ڇوڪ ڏے؟ هر چا د خپل سوچ مطابق د خوش قسمتی معيار جوږ کړے ڏے، ڇوڪ وائي چه د چا سره ښه گادے وي، هغه ډير خوش قسمته ڏے، ڇوڪ وائي چه د چا سره ډير مال و دولت ڏے، هغه ډير خوش قسمته ڏے، ڇوڪ وائي چه د چا کور ډير ښائسته ڏے، هغه ډير خوش قسمته ڏے، ڇوڪ وائي چه د چا د غټو غټو خلقو سره رابطے دي، هغه ډير خوش قسمته ڏے، ڇوڪ وائي چه ڇوڪ بهر ملك کښے اوسيري، هغه ډير خوش قسمته ڏے. الغرض دهر چا خپل خپل سوچ ڏے، نن به مونږه د قرآن و حديث په رنږا کښے په ڏے خبره د پوهيدلو كوشش كوو چه آيا مونږه ڇوڪ خوش قسمته گڼږو هم هغه خلق خوش قسمته دي يا حقيقت څه نور ڏے؟ كاش چه مونږه ته ټول بيان ښو ښو نيتونو سره د اوريدلو توفيق رانصيب شي.

”خوش قسمته ڇوڪ ڏے؟“ راځي چه د ڏے متعلق يو حديث پاك واورو: چنانچه

د مال و دولت او اولاد حقيقت

يوه ورځ نبي کریم رَعُوْفٌ رَجِيْمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ صحابه کرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ته اوفرمائيل: آيا تاسو ته معلومه ده چه ستاسو او ستاسو د اهل و عيال (يعني کورنئ)، او مال او اعمالو مثال څه ڏے؟ صحابه کرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ عرض اوکړو: اَللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ اَعْلَمُ يَعْنِي اللّٰهُ پاك او د هغه رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ښه پوهيري. خورن آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد

اوفرمائیلو: ستاسو [د ڄان]، ستاسو د اهل و عیال، مال او اعمالو مثال د هغه کس په شان ڏے د ڇا ڇه درے ورونږه وي، کله ڇه د هغه د مرگ وخت راشي نو هغه خپل درے وارږه ورونږه را اوبلي او يو ته اُوواڻي: ته زما حالت وينے، دا اووايه ڇه ته زما د پارږه څه کولے شے؟ هغه جواب ورکړي: زه ستا د پارږه دومره کولے شم ڇه في الحال ستا تيمارداري [يعني بيماري کبے ستا خدمت] اوکړم او ستا سره خوا ته اوسيرم او ستا حاجات او ضرورتونه پوره کړم، کله ڇه ته وفات شے نو غُسل به درکړم او کفن به در واغوندم او د خلقو سره په شريکه به ستا جنازه اوچته کړم، [داسے] ڇه کله به زه اوگه ورکووم او کله بل کس، ڇه کله (ستا د خخولو نه) بيرته راشم نو څوڪ ڇه ستا په باره کبے تپوس اوکړي هغه ته به ستا صرف بڼے خبرے بيانووم. نبی پاک صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اوفرمائيل: دا ورور په حقيقت کبے د هغه کس اهل و عيال (يعني کورنئ) ده. د ڏے فرمائيلو نه پس زمونږه خوږ آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ صحابه کرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ نه تپوس اوکړو: د ده په باره کبے ستاسو څه خيال ڏے؟ هغوئي عرض اوکړو: مونږه په ده کبے څه خير نه وينو. د هغه نه پس ئے ارشاد اوفرمائيلو: بيا هغه خپل دويم ورور ته اُوواڻي: ته هُم زما حالت وينے، ته زما د پارږه څه کولے شے؟ نو هغه په جواب کبے اُوواڻي: زه به د هغه وخته پورے ستا مرسته کووم تر څو پورے ڇه ته ژوندے ئے. څنگه ڇه ته وفات شے نو زمونږه لارے به جدا جدا شي، ځکه ڇه ته به قبر ته اوسيرے او زه به دلته په دُنيا کبے پاتے شم. (نبی کریم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد اوفرمائيلو: دا ورور په اصل کبے د هغه کس مال ڏے، د ده په باره کبے ستاسو څه خيال ڏے؟ هغوئي عرض اوکړو: يار سُوَلُ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! مونږه دا هم بڼه نه گنږو. بيا حُضُورِ اَكْرَمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى

عَلَيْهِ وَالْآلِ وَسَلَّمَ ارشاد او فرمائیلو: [بیا] ہغہ کس خپل دریم ورور ته اووائی: یقیناً ته هُم زما حالت وینے، او تا زما د اهل وعیال او مال جوابونه هُم واوریدل، وایه! ته زما د پاره خه کولے شے؟ نو هغه ورته تسلی ورکړي او ورته اووائی: زما وروره! زه خو به قبر کنبے هم ستا سره اوسیرم او تا به د ویرے نه بیچ کووم او چه کله د حساب ورخ راشي نو زه به ستا په میزان [یعنی تلہ] کنبے کنبینم او هغه به وزنداره کړم. (نبی کریم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او فرمائیل: دا د هغه (نیک) عمل دے، د ده په باره کنبے ستاسو خه خیال دے؟ هغوئی عرض اوکړو: یا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! دا خو ډیر ښه دوست دے، خوږ آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او فرمائیل: هُم دا حقیقت دے. (کنز العمال، حرف البیم، کتاب الموت، قسم الافعال، ذیل الموت، ۸/۳۱۸، الجزء: ۱۵، حدیث: ۴۳۹۴)

خوږو او محترمو اسلامي ورونرو! نن صبا خلق دوو خیزونو ته ډیر اهمیت ورکوي، یو خاندان او دویم مال و دولت. غور اوکړئ! نن چه بنده کوم خاندان سره د تعلق په وجه فخر کوي، د کوم خاندان د پاره چه انسان خپل ټول ژوند مال کتلو کنبے تیروي، د کوم خاندان د پاره چه تکلیفونه او مصیبتونه برداشت کوي، د کوم خاندان د پاره چه پیغورونه برداشت کوي، د کوم خاندان د پاره ئے چه خپل ژوند بے آرامه کړے وي، د کوم خاندان د پاره چه گرمي او یخني برداشت کوي، د کوم خاندان د مستقبل جوړولو د پاره چه خپل مستقبل په خطره کنبے واچوي هغوئی به ئے صرف د مقبرے پورے ملگرتیا اوکړي.

او دویم هغه مال چه انسان ورسره ډیر محبت کوي، هغه مال چه په دنیا کنبے ئے ډیر

حفاظت کوي، هغه مال چه د هغه د حاصلولو د پاره خپل خوبونه قربانوي، هغه مال چه د هغه د حاصلولو د پاره د حلال و حرام فرق هير کړي، هغه مال چه په دوکوئے گتله وي، هغه مال چه د هغه د گټلو د پاره بنده خپل کور پرېږدي او لرے لرے علاقو ته په سفر ځي، هغه مال چه د هغه د جمع کولو ډيرے طريقے جوړوي، هغه مال صرف د مرگ د ساعته پورے د بنده ملگرتيا کوي، څنگه چه مړ شي ټول مال و دولت، جائيداد وغيره به ئے بچي او خويندے ورونږه، خپلوان په خپل مينځ کبے تقسيم کړي.

ياد ساتئ! د بنځے او ماشومانو بنه تربيت او د هغوئ د حقوقو د ادا کولو د پاره هغوئ سره مشغول اوسيدلو، د خپلو بال بچو د پاره او د کومو کسانو کفالت چه په انسان واجب دے د هغوئ د پاره په قدر د ضرورت د حلال رزق گټلو د پاره کوشش کول ډيره بنه خبره ده، خود اولاد او کور والو په محبت کبے د اخته کيدو په وجه الله پاک هيرول، د اولاد په وجه فخر او تکبر کول او د ضرورت نه زيات په مال پسے منډے ترے وهل بد هم دي، او د انسان د آخرت د سعادتونو نه د محرومے سبب هم دے، چنانچه

الله پاک په سپاره ۲۷ سُورَةُ الْحَدِيدِ آيت نمبر ۲۰ کبے ارشاد فرمائئ:

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَتُهُمْ وَمَتَاعُهُمْ

بَيْنَكُمْ وَتَكَثُرُ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ ط (پ.۲، الحديد: ۲۰)

مفهوم ترجمه کنز الایمان: پوهه شی چه د دنیا ژوند خو صرف لوبے او ټوقے او زینت، او په یو بل باندے فخر کول او په مال او اولاد کبے د یو بل په مقابله کبے زیاتوالے غوښتل دي.

د دے آیت کریمہ پہ آخرہ کنبے ارشاد فرمائی:

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ (پ ۲۷، الحدید: ۲۰)

مفہوم ترجمہ کنز الایمان: او د دنیا ژوند خو صرف د دوکے سامان دے.

تفسیر صراط الجنان کنبے دی چہ د دنیا ژوند پہ خپل مینخ کنبے د فخر و غرور کولو او مال اولاد کنبے پہ یو بل د پاسہ د زیاتوالی غوښتلو نوم دے او چہ د دنیا دا حال دے او پہ دے کنبے داسے قباحتونہ موجود دی نو پہ دے کنبے د زرہ لگولو او دے د حاصلولو د کوششونو کولو پہ خائے پہ هغه کارونو کنبے مشغولیدل پکار دی چہ هغه سره د آخرت ژوند بنائسته کیدے شی. (صراط الجنان، ۴۲۱/۹)

خوږو او محترمو اسلامي ورونږو! په شروع کنبے د بیان شوي حکایت نه او د دے آیت کریمه نه معلومه شوه چه خاندان، اولاد، مال او دولت صرف دُنیا کنبے په کار راځي، خاندان او اولاد خو صرف مقبرے پورے انسان سره ځي، خاندن او اولاد او مال و دولت زیات نه زیات د کفن دفن پورے په کار راځي خو نیک اعمال په قبر کنبے هم په کار راځي خاندان او اولاد او مال دولت خو مرگ سره سم د بنده نه پاتے وي خو نیک اعمال بنده قبر کنبے هم یواځے نه پریردي، لِهَذَا عَقَلَمَنْدَ انْسانَ تَه پکار دي چه هغه د مال زیاتولو د حرص کولو او خپل اولاد باندے د فخر و غرور کولو په خائے په خپلو نیکو اعمالو کنبے د اضافے کوشش کنبے لگیا اوسي ځکه چه د نیکو اعمالو دیرے فائدے دي، مثلاً

☆ د نیکو اعمالو په برکت د الله پاک رضا حاصلیري. ☆ د نیکو اعمالو په برکت د

جَنَّتَ لازوالہ نعمتونه نصیب کیری. ☆ د نیکو اعمالو په برکت د قبر و حشر د عذاب نه خلاصے نصیب کیری. ☆ نیک اعمال د گناہونو د بجنبنے ذریعہ ده. ☆ نیک اعمال د اللہ پاک د رحمت نازلیدو سبب دے. ☆ د نیکو اعمالو اللہ پاک په دنیا او آخرت کنبے بهتره بدلہ ورکوی. ☆ نیک اعمال به په قبر کنبے بنه او بنیکي شکل و صورت کنبے ظاهریری. ☆ نیک اعمال په قبر کنبے د راحت او سکون سبب جوړیری. ☆ د نیکو اعمالو په وجه په خلقو کنبے د بنده نیک نامی کیری. ☆ د نیکو اعمالو په وجه په عمر کنبے اضافه کیری. ☆ نیک اعمال په دُنیا او آخرت کنبے د سلامتیا او نجات سبب دے. ☆ نیک اعمال به د حشر پورے د انسان سره اوسی. ☆ نیک اعمال د میدانِ حشر د سختو نه بچ کول کوی. ☆ نیک اعمال په میزانِ عمل کنبے پکار راځي. ☆ نیک اعمال به پُل صراط باندے تیریدلو کنبے مدد کار ثابتیری. ☆ نیک اعمال به جَنَّتَ ته د داخلے او جنت کنبے د انسان د درجے او چتولو ذریعہ جوړیری.

حقیقی خوش قسمتہ ڄوڪ ڏے؟

اے عاشقانِ رسول! اوس تاسو د خپل ځان نه تپوس او کړئ او غور او کړئ چه په حقیقت کنبے خوش قسمتہ ڄوڪ ڏے؟ آیا غتِ خاندان والا خوش قسمتہ دے؟ یا ډیر مال و دولت والا خوش قسمتہ دے یا ځان سره قَبْر ته ډیر زیات نیک اعمال وړولو والا خوش قسمتہ دے؟ نو هر عقلمند به بے اختیاره هُم دا وائی چه صرف نیک اعمال کوونکی خوش قسمتہ دي.

حقيقي خوش قسمتہ ڇوڪ ڏي؟ حقيقي ڪاميابي به ڇا ته حاصليري؟ راضي ڇه ڀه
ڏے خبره پوهيدلو د پاره د قرآن ڪريم دوه آيتونه واورو، چنانچه الله ڀاڪ ڀه خپل ڀاڪيزه ڪلام
ڪنبے ارشاد فرمائي:

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (پ ۱۲، النساء: ۱۳)

[مفهوم] ترجمه کنڙا ايمان: او ڇوڪ ڇه ڇوڪ او مڻي د الله او د الله د رسول، الله به هغه باغونو ته
بوڇي ڇه د هغه نه لاندے نهرونه جاري ڏي، هميشه به ڀه هغه ڪنبے اوسيري او هم دا ده غته
ڪاميابي.

يو بل مقام ڪنبے الله تعالیٰ ارشاد فرمائي:

فَمَنْ رُحِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ (پ ۲، آل عمران: ۱۸۵)

[مفهوم] ترجمه کنڙا ايمان: ڇوڪ ڇه د اور نه بچ ڪرے شو او جنت ته داخل ڪرے شو، هغه ڪاميابي
ته اور سيدلو.

د ڏے آيت ڪريمه نه لاندے تفسير صراط الجنان ڪنبے ڏي ڇه: معلومه شوه ڇه د
قيامت ڀه ورڇ حقيقي ڪاميابي دا ده ڇه بنده ته د دوزخ نه نجات ورڪرے شي او جنت ته
داخل ڪرے شي، او دنيا ڪنبے ڇه ڪاميابي في نفسه ڪاميابي خو ده، خو دا ڪاميابي ڪه
آخرت ڪنبے نقصان ورڪونڪي وي نو حقيقت ڪنبے دا خساره ده او خصوصاً هغه خلق
ڇه د دنيا د ڪاميابي د پاره هر ڇه ڪوي او د آخرت د ڪاميابي د پاره هيڻ نه ڪوي هغوئي

خو يقيناً نقصان ڪنبے دي، لِهڏا هر مسلمان ته پڪار دي چه داسے اعمالو ته زياته توجّه ورڪري او د هغه د پاره زيات ڪوشش اوڪري چه په هغه ورته حقيقي ڪاميابي نصيب ڪيدے شي او د هغه اعمالو نه د ڄان ساتي ڪوم چه د هغه د حقيقي ڪاميابي په لاره ڪنبے رُڪاوٽ جوڙيدے شي. (تفسير صراط الجنان، پ ۴، آل عمران، الآية: ۱۸۵، ۱۱۲/۲)

خورو او محترمو اسلامي ورونڀو! واقعي حقيقي معنو ڪنبے خوش قسمتہ هُم هغه ڏے چه د جهنم نه بچ ڪرے شي او جنت ته داخل ڪرے شي لِهڏا مونڙ له پڪار دي چه ڊير ڊير نيك اعمال اوڪرو او مونڙ به هم د خوش قسمتہ خلقو په لسٽ ڪنبے شامل شو ڇڪه چه **☆ خوش قسمتہ خو هغه خلق دي چه د مرگ نه مخڪنبے د مرگ تياري اوڪري. ☆** خوش قسمتہ خو هغه دي چه خپل **رب** ترينه راضي وي. **☆ خوش قسمتہ خو هغه دي چه په قبر ڪنبے خور آفاضل الله تعالیٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** اوپيڙني. **☆ خوش قسمتہ خو هغه دي چه په ورځ د قيامت ئے د الله پاك رحمت نصيب شي. ☆ خوش قسمتہ خو هغه دي چا ته چه اعمال نامه په بني لاس ڪنبے ورڪرے شي. ☆ خوش قسمتہ خو هغه دي چه د قيامت په ورځ به د حساب و ڪتاب ويڙه نه لري. ☆ خوش قسمتہ خو هغه دي چه د حضور اقدس صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شفاعت ئے نصيب شي. ☆ خوش قسمتہ خو هغه دي چه قبرونه ئے د جنت باغونه وي. ☆ خوش قسمتہ خو هغه دي چه قبرونه ئے په نورِ مصطفى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ روښانه شي. ☆ خوش قسمتہ خو هغه دي چه جنتي نعمتونه به ئے نصيب ڪيري. ☆ خوش قسمتہ خو هغه دي چه د ايمان سلامتي به ئے نصيب ڪيري.**

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

خورو او مُحترمو اسلامي ورونرو! مونڙه ڏے باره ڪنبے بيان اوريدلو چه خوش قسمتہ ڇوڪ ڏے؟ ڇنگه چه نن صبا خلق مالدار سڙي ته خوش قسمتہ وائي هُم دغسے چه ڇوڪ ٻنڪلے وي هغه ته هُم خلق خوش قسمتہ وائي اگر كه هغه خپل مخ په ڪريمونو او لوشنو سپين ڪرے وي، خو حقيقت ڪنبے خوش قسمتہ خلق هغه دي د چا مخونه به چه په ورځ د قيامت ٻنائسته وي، چه د قيامت په ورځ به ئے مخونه ځليڙي، خوش قسمتہ خو هغه دي چا ته چه په ورځ د قيامت نُور عطا ڪرے شي، خوش قسمتہ خو هغه دي چه د قيامت په ورځ به د لرے نه پيڙندلے ڪيڙي، خوش قسمتہ خو هغه دي چه جَنَتِيان به هُم د هغوي په ٻنڪلو او ٻنائسته مخونو رشك [يعني رخه] ڪوي، خوش قسمتہ خو هغه ٻنڪلي مخونو والا دي چه د جَنَت په بهترينو باغونو او عظيمُ الشانه نعمتونو حاصليدو به خوشحالي ڪوي، د داسے خلقو په باره ڪنبے په سڀاره ۳۰ سُورَةُ الْغَاشِيَةِ آيت نمبر ۸ تا ۱۰ ڪنبے رب ڪريم ارشاد فرمائي:

وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝۸ لَسَعِيهَا رَا ضِيَّةٌ ۝۹ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝۱۰

مفهوم ترجمه ڪنزالايمان: ڇومره مخونه به هغه ورځ په آرام ڪنبے وي، په خپلو ڪوششونو راضي، په اوچت باغ ڪنبے.

په تفسير صراطِ الْجَنان ڪنبے د ڏے آيت ڪريمه لاندے ليڪي چه د ڏے نه مراد دا ڏے چه په ورځ د قيامت به پرهيزگار مؤمنين په آرام ڪنبے وي، نه به هغوي د لمر ڪرمي تنگوي او نه د زمڪے تود والے، نه به په هغوي ڇه ويره وي او نه غم، نه به پرے د رب

تعالیٰ عتاب وي، نه د ملائڪو له طرفه ملامتيا او نه د قيامت ويره، ڇڪه چه دا حضرات به په دُنیا کنبے د الله پاك د ويرے نه به سکونه وو او په دُنیا کنبے د الله پاك د ويرے نه به سکونه کيدل د قيامت د ورځے د سکون ذريعه ده او د قيامت په ورځ چه کله مسلمانان خپله مرتبه او ثواب اُوويني نو هغوئي به په دُنیا کنبے خپلو کړو نیکو اعمالو باندے راضي او خوشحاله وي. او حقيقت کنبے په خپلو نیکو باندے د خوشحاليدو وخت هُم د قيامت ورځ ده ځکه چه د خپل انجام نه به خبر نه وي، لِهذا چه په محشر کنبے د اعمالو قبلیدل اُوويني نو خوشحاله به شي، هُم دغه رنگه به د مومنانو نیک اعمال په ډيرو زياتو ښکلو ښکلو شکلونو کنبے د هغوئي سره وي، چه د هغه په ليدلو به د هغوئي زړونه خوشحاله شي. (صراط الجنان، ۱۰/۶۲۹)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

خوبرو او مُحترمو اسلامي ورونرو! دا خوش قسمتہ خلق به څوڪ وي؟ چه د قيامت په ورځ به ئے مخونه د سپورمے په شان پرقيری، د رحمت باران به پرے وريږي، خلق به د حساب و کتاب په سختو کنبے اخته وي او دوئي به د الله پاك د عرش په سوري کنبے وي، دوئي ته به د هيڅ قسمه ويره او غم نه وي، راځئ! چه واورو: چنانچه

روښانه مخونو والا

حضرت سَيِّدنا ابو ادریس خولاني رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ حضرت سَيِّدنا مُعَاذ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ته عرض اوکړو: زه د الله پاك د رضا د پاره تاسو سره حَبَّت کووم. حضرت سَيِّدنا مُعَاذ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ

اوفرمائیل: تاسو ته مبارڪ شه، ما د نبی کریم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نه دا فرمان اوریدلے دے چه د قیامت په ورځ به د بعضو خلقو د پاره د عرش نه چاپیره کرسئ کینودے شي، د هغوئې مخونه به د خوارلسمے د سپورمئ په شان روښانه وي، خلق به په اندیننه کنبه وي، او هغوئې ته به هیڅ پریشانی نه وي، خلق به په ویره کنبه وي، هغوئې ته به هیڅ ویره نه وي. هغوئې د **رَبِّ** کریم دوستان دي چه هغوئې ته نه څه اندیننه شته او نه څه غم. عرض اوکړے شو: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! دا کوم خلق دي؟ ارشاد ئے اوفرمائیلو: هُمْ الْمُتَحَابُّونَ فِي اللَّهِ يَعْنِي د الله پاک د رضا د پاره په خپل مینځ کنبه محبت کونکي. (قوت القلوب، الفصل الرابع والاربعون في كتاب الاخوة في الله تبارك وتعالى، الخ ۱۰۰/۲)

اے عاشقانِ رسول! څومره خوش قسمتته دي هغه خلق چه صرف د الله د رضا د پاره يو بل سره محبت کوي، څومره خوش قسمتته دي هغه خلق چه د الله پاک د رضامندی د پاره يو بل سره ملاقات کوي، څومره خوش قسمتته دي هغه خلق چه صرف د الله تعالی د رضا د پاره يو بل ته د نیکی دعوت ورکوي، څومره خوش قسمتته دي هغه خلق چه صرف د الله پاک د رضا د پاره خلق د گناهونو نه بچ کوي. خو افسوس! نن صبا مسلمانان. په وړه وړه خبره يو بل سره شر فساد کوي ☆ نن مسلمانان خپل مینځ کنبه د قوم پرستی او تعصب په وجه جگړے کوي ☆ که گاهک او دکاندار دے، که ډاکټر دے او که مریض دے، که خوانبے او هینگور دي، که مزدور او تیکه دار دے، که گاونډیان دي خو ټول يو بل سره په جگړو او فساد او د يو بل په غیبت او چغلی کنبه اخته دي ☆ تر دے چه بعضے د دین پوهه لرونکي او د نیکی دعوت ورکونکي هُم خپل مینځ کنبه په وړه

ورہ خبرہ د یو بل نہ خفہ دي الغرض نن هر طرف ته مسلمانان په بُغض و كينه او حَسَد كنبے اخته دي، حالانكه بُغض و كينه او حَسَد ډير غټ گناهونه دي، راځئ چه خپلو زړونو كنبے د مسلمانانو محبت پيدا كولو او د بُغض و كينه او حسد نه ځان خلاصولو د پاره يوروايت واورو: چنانچه

جنت ته بوتلونكے عمل

يو ځل تاجدارِ انبياء، مكي مدني مصطفیٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ صحابه كرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ته او فرمائيل: اوس به په دے لاره ستاسو خوا ته يو جَنَّتِي كس راشي. په دے كنبے يو انصاري صحابي راغللو، هغوئي خپل پيزار په گس لاس كنبے نيولے وو او د كيرے مباركے نه ئے د اوداسه اوبه خڅيدلے، هغوئي حاضر شو او سلام ئے عرض كړو. په دويمه ورځ بيا خوږ آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هم هغه ارشاد او فرمائيلو: نو بيا هُم هغه انصاري صحابي د مخكښے په شان راغللو، په دريمه ورځ هم هغسے اوشو. حضرت عبدُ الله بن عمرو بن العاص رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ هغه صحابي پسے شا ته روان شو او ورغلو د هغوئي نه ئے په څه طريقه د درے ورځو پورے [هغوئي سره] د اوسيدلو اجازت واخستلو. چنانچه هغوئي درے شپه د هغه انصاري صحابي سره تيرے كړے خو هغوئي ئے په شپه كنبے په عبادت او نه ليدلو خو چه كله به په خپله بستره باندے په ډډه او وښتلو نو د الله پاك ذكر به ئے كولو تر دے چه د سحر لمانځه ته به پاڅيدلو. حضرت عبدُ الله رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائي چه ما د [هغه] انصاري صحابي نه د بنے خبرے نه علاوه څه وا نه اوريدل. چه كله درے ورځے پوره شوے نو ما او وئيل: اے د الله بنده! ما د نبی اکرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نه درے ځله دا فرمان واوريدلو چه اوس به ستاسو خوا ته يو جنتي كس راشي او درے واره ځله

هُم تاسو راغلی. ڄڪه ما پڃه اراده اوکړه چه ستاسو عمل به وینم خو ما تاسو په یو غټ عمل کولو اونه لیدلی نو بیا تاسو ته دا مرتبه څنگه حاصله شوه؟ هغوئي جواب ورکړو: زما نور هیڅ عمل نشته بس هم دغه دے کوم چه تاسو اولیدو، خو ضرور یوه خبره دا ده چه زه د یو مسلمان د پاره هم په خپل زړه کنبے خیرے نه لرم او الله پاک چه چاته څه ورکړي دي په هغه حسد نه کووم.

حضرت عبدُ الله رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائي چه ما هغوئي ته اووئیل: هُم دا هغه عمل دے چه تا ته ئے اوچتوالے درکړے دے او مونږه د دے طاقت نه لرو. (احیاء العلوم، ۵۱/۳، ملقطاً)

خوږو او مُحترمو اسلامي وروڼو! مونږ ته پکار دي چه د الله پاک د رضا د پاره حسد، بُغض و کینه، دښمني، جنگ جگړے او نفرتونه پریردو او په خپلو زړونو کنبے مسلمانانو سره محبت پیدا کړو او یو بل مُعاف کړو، ځکه چه د الله تعالی د رضا د پاره یو بل سره محبت کوونکو ته به په ورځ د قیامت لویی مقام او مرتبه نصیب کیري، چنانچه

قَابِلِ رَشْكَ خَلْق

زمونږ خوږ نبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائیلے دے چه د قیامت په ورځ به د عرش نه کیر چاپیره د نُور منبرونه وي، په هغه باندے د موجودو خلقو لباس او مخونه به نوراني وي، هغوئي نه انبیاء دي نه شهداء، خو په هغوئي باندے به انبیاء او شهداء رَشْكَ [یعني رخه] کوي، صحابه کرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ عرض اوکړو: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! د هغوئي صفات بیان کړی. خوږ نبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد او فرمائیلو: دا هغه خلق دي چه د الله پاک د رضا د پاره په خپل مینځ کنبے محبت کوي، د هغه د رضا د پاره یو ځائے کښیني او

صرف د ہغہ د رضا د پارہ یو بل سرہ ملاقات کوي. (مجمع الزوائد، کتاب الزهد، باب المتحابین فی اللہ.

(۴۹۱/۱۰، حدیث: ۱۷۹۹۹/۱ ملتقطاً)

د مدنی انعاماتو ترغیب

اے عاشقانِ رسول! د جنگ جگرو نہ د بیچ کیدلو، محبتونہ عاملو، نفرتونہ ختمولو، د مسلمانانو پہ مینخ کنبے د جگرو ختمولو او د حُسنِ اخلاق سلوک کولو جذبہ حاصلولو د پارہ د عاشقانِ رسول مدنی تحریکِ دعوتِ اسلامی مدنی ماحول سرہ ترون اوکری، خپل شہ نہ خہ وخت اوباسی او د ذیلی حلقے مدنی کارونو کنبے پیرہ پیرہ حصہ اخلی، پہ دے مدنی ماحول کنبے د شاملیدلو پہ برکت بہ د گناہونو نہ بیچ اوسی، د آخرت د پارہ بہ مو د نیکو ذخیرہ جمع کیری، بنہ صحبت بہ مو نصیب شی او د تولو نہ زیاتہ د سعادت خبرہ دا ده چه پہ مدنی انعاماتو د عمل کولو جذبہ بہ درنصیب کیری.

الْحَمْدُ لِلَّهِ! ☆ مدنی انعامات د عمل جذبہ زیاتولو، او د گناہونو نہ د ځان ساتلو بہترینہ نُسخہ ده. ☆ مدنی انعاماتو باندے د عمل کولو پہ برکت پہ خپل مینخ کنبے محبت پیدا کیری. ☆ مدنی انعاماتو باندے د عمل کولو پہ برکت د جنگ جگرو او د یو بل زړہ ازارولو پہ شان گناہونو نہ د ځان ساتلو جذبہ نصیب کیری. ☆ مدنی انعاماتو باندے د عمل کولو پہ برکت د نیکی دعوت عاملو جذبہ بیداریری. ☆ مدنی انعاماتو باندے د عمل کولو پہ برکت د فکرِ آخرت ذہن جوړیری. ☆ مدنی انعاماتو باندے د عمل کولو پہ برکت د لمونځو د پابندی او د نورو نیکو اعمالو ذوق او شوق پیدا کیری. ☆ مدنی انعاماتو باندے د عمل کوونکو نہ بانے دعوتِ اسلامی امیرِ اہلسنت و اہل بیت کا ټیټو العالمیہ

ڊير خوشحاليري او هغوئي ته ڊيرے دُعاگانے کوي. په دے مدني انعاماتو کنبے مدني انعام نمبر 52 کنبے دي: آيا تاسو د هفته وارے اجتماع نه فوراً پس پخپله وړاندے شوي او د انفرادي کوشش کولو د پاره مونو نوو اسلامي ورونرو سره د ملاقات کولو شرف حاصل کړو او د هغوئي نوم، پته او فون نمبرے مو حاصلے کړے؟ (کم از کم څلورو سره ملاقات او کم از کم د يو پته وغيره ضرور واخلي او بيا د هغه سره رابطه هم کوئ؟)

لهذا مونږ ته هُم پکار دي چه د نيکي دعوت عام کولو د پاره د انفرادي کوشش کولو سعادت حاصل کړو او د خپل آخرت د بهترئ د پاره د نيکو خزانه جمع کولو په کوشش کنبے مصروف شو، د انفرادي کوشش کولو ډير ډير برکتونه ظاهر شوي دي، راځئ چه په دے باره کنبے يو مدني سپرله واورو، چنانچه

شرابي راغے مُؤذِن جوړ شو!

د مهاراشتر (هند) د يو اسلامي ورور د بيان خلاصه ده چه د دعوتِ اسلامي مَدَنِي ماحول سره د تړون نه مخکنبے زه د گناهونو په مرض کنبے ډير زيات اخته ووم. د ټولے ورځے د مزدورئ کولو نه پس به چه ما کومے روپئ گټلے د شپے به مے په هغے مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ شراب خنبل، بنے مزے به مے کولے، شور شغرب به مے کولو، کنزله به مے کولے، مور او پلار او چم گاوند والا به مے ډير زيات تنگول، د دے نه علاوه زه سخت جواړي او بدترينه بيلمانځه هم ووم. په هم دے غفلت کنبے زما د ژوند قيمتي ورځے برباديدلے، آخر دا چه زما د قسمت ستورے روښانه شو. داسے اوشو چه زما ملاقات د دعوتِ اسلامي د يو ذمه دار اسلامي ورور سره اوشو. هغوئي په ما انفرادي کوشش او کړو او مَدَنِي قافله کنبے د سُنَّتو ډک سفر کولو ترغيب ئے را کړو، د هغوئي خورو خبرو په ما

داسے اثر اوکرو چه ما انکار اونکرے شو او زه سمدستي د درے ورځو د مَدَنِي قافلے مُسافر جوړ شوم. په مَدَنِي قافلہ کښه راته د عاشقانِ رسولِ صُحبت حاصل شو او د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارے مَكْتَبَةُ الْمَدِينَة د چاپ شوو رسالو د اوریدلو موقع هم په لاس راغله. د هغه راته دا برکت نصیب شو چه زما په شان پوخ بیلمانځه، شرابي او جُواري توبه او وږستله، لمونځونه ئے شروع کرل بلکه صدائے مدینه لگونځکے (يعني د سحر د لمانځه د پاره مسلمانان راپاخولو والا) او نور خلق د مَدَنِي قافلو مسافر جوړولو والا جوړ شو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! زما په انفرادي کوشش (د دے بيان ورکولو پورے) دیرش اسلامي ورونږه د مَدَنِي قافلو مسافر جوړ شوي دي او زه دا وخت په يو جُمات کښه موَدَن يم او د مَدَنِي کارونو کولو کوشش کووم.

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

خوږو او محترمو اسلامي ورونږو! مونږه دے باره کښه بيان اوریدلو چه خوش قسمته څوڪ ڏے؟ يقيناً هغه خلق خوش قسمته دي څوڪ چه د جنت هميشه نعمتونه په نظر کښه ساتي او د دُنيا عارضي تكليفونو باندے صبر کوي، د شپه په تنهائي کښه راپاڅي او نيك اعمال کوي او مشقتونه برداشت کوي. داسے خوش نصيبو ته د مبارك شي چه **رَبِّ** كريم به هغوئي ته ډير انعامات ورکوي او د داسے خوش نصيبو د پاره الله پاك قسم قسم نعمتونه تيار کړي دي، چنانچه

د سروزرو محل

د دعوتِ اسلامي د مکتبَةُ الْمَدِينَة کتاب ”عِيُونُ الْحِكَايَات“ حصه دوم صفحه 252 کښه دي چه حافظ مُطَهَّر سَعْدِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ ډير مُتَّقِي او پرهيزگار وو، مسلسل

شپیتہ کالو پورے ئے الله ڀاڪ سره د ملاقات په شوق کنبے اوبنکے بهیولے. هغوئي فرمائي: يوه شپه ما خوب اوليدو چه زه د داسے نه په غاړه يم چه په هغه کنبے د اعلى قسم مُشک بهيرې. د هغه په دواړو غاړو باندے ډيرے قيمتي ملغرے خورے دي. بيا ما د سرو زرو د خختو نه جوړ شوے يو محل اوليدلو. چه په هغه کنبے بنائسته جينکے دي او هغوئي بهترين لباس اغوستے دے او [د مختلفو جواهراتو] کالي ئے اچولي دي او په اوچت آواز د الله ڀاڪ پاكي بيانوي، ما چه د هغوئي تسبيح واوريدله نو تپوس مے ترينه اوکړو چه تاسو څوڪ ئے؟ هغوئي په ډير بنائسته آواز کنبے اووئيل چه مونږه د الله تعالى په مخلوق کنبے يو مخلوق يو. ما اووئيل: تاسو دلته څه کوي؟ هغوئي اووئيل: الله ڀاڪ مونږه د هغه خلقو د پاره پيدا کړي يو څوڪ چه د شپے قيام کوي او د خپل **رب** نه مُناجات کوي او نور خلق اوده وي. ما اووئيل: هغه خوش قسمته خلق څوڪ دي؟ چه د هغوئي سترگے به الله ڀاڪ په تاسو يخوي، هغوئي اووئيل: آيا ته هغه خلق نه پيژنے؟ ما اووئيل: نه. هغوئي اووئيل: بيشکه دا هغه خلق دي چه د قرآن کریم تلاوت کوي، د تَهَجُّد لُمُونُخ ادا کوي، او د ورځے روژه نيسي، د داسے خوش نصيبه عبادت کوونکو د پاره الله ڀاڪ مونږه پيدا کړي يو. (عيون الحکايات ۲۰۲/۲ ملخصاً)

سُبْحَانَ اللَّهِ! څومره خوش قسمته دي هغه خلق چه د شپے په تنهائي کنبے خپل **رب** يادوي. څومره خوش قسمته دي هغه خلق چه فرضو روژو سره سره نفلي روژے هم پابندئ سره نيسي. څومره خوش قسمته دي هغه خلق چه د تَهَجُّد لُمُونُخ ادا کوي. څومره خوش قسمته دي هغه خلق چه هره ورځ د قرآن کریم تلاوت کوي. څومره

خوش قسمتہ دي هغه خلق چه د شپے قیام کوي. خو افسوس! په دے زمانه کنبے ډیر خلق داسے دي چه د شپے ناوخته پورے وینن وي، کله په فلمونو ډرامو خپل وخت بربادوي، کله په موبائیل فون خبرو کولو باندے خپل قیمتي ساعتونه بربادوي، کله په سوشل میډیا باندے ټوله شپه بے هوډه او فضول خبرے شیئر کولو باندے خپل وخت او د دوستانو وخت بربادوي. په دے کنبے ډیر هغه خلق وي چه نه د لمونځونو فکر کوي او نه قرآن لوستلے شي او څوڪ چه قرآن کریم لوستلے شي هغوئي په میاشتو میاشتو قرآن کریم نه را اخلي، بلکه خپل نفس ته د دروغو داسے دلأسے ورکوي چه د رمضان په میاشت کنبے به ډیر ډیر لمونځونه کووم د رمضان په شپو کنبے به ډیر ډیر نفلونه ادا کووم، ډیر ډیر تلاوت به کووم، په روژه کنبے به سحر او ماښام یوه یوه سپاره لولم، حالانکه په دے پوهیري چه زمونږ د ژوند یو یو ساعت ډیر قیمتي دے او زمونږ ژوند ډیر په تیزی روان دے تیریري او مونږه ډیر په تیزی سره مرگ ته نژدے کیږو خو بیا هم سُستی کوو او خپل نفس له د دروغو تسلي ورکوو.

اے عاشقانِ رسول! د عقل نه کار واخلي او د دے فاني دنیا په دوکه کنبے مه اخته کیږئ، د خپل قیمتي ساعتونو قدر اوکړئ او تقوی او پرهیزگاري اختیار کړئ، خپلے شپے ورځے په فضولو او دُنیاوي عیش و عشرت کنبے مه بربادوئ، بلکه د لمونځونو پابندي کوئ او هره ورځ نه څه د قرآن کریم د تلاوت کولو عادت جوړ کړئ. الله پاک چه د کومو کارونو د کولو حکم کړے دے د هغه په ادا کولو کنبے سُستی مه کوئ او په نیکو کنبے مشغول شی، ځکه چه د نیکو په کار کنبے کوشش کوونکو په

بارہ کنبے اللہ پاڪ په سپاره ۱۷ سورة الانبياء آيت نمبر ۹۴ کنبے ارشاد فرمائي:

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿۳۳﴾ (پ۱۷، الانبياء: ۹۳)

مفهوم ترجمہ کنزالایمان: نو ڄوڪ ڇه ڇه بنه کارونه اوکړي او وي ايمان والا نو د هغه د کوشش بے قدري نشته او مونږه دا لیکو.

د دے آيت کریمه نه معلومه شوه ڇه د رب کائنات په بارگاه کنبے اوچت نسب لرونکے، مال و دولت والا او عزت و شهرت والا خوش قسمتہ نه دي بلکه خوش قسمتہ هغه دے ڇه ايمان والا وي او نيك اعمال کوي او د الله پاڪ د اطاعت او فرمانبرداري کوشش کوي نو هغه په دنيا او آخرت کنبے کامياب دے. اگر که هغه د هرے قبیلے او قوم سره تعلق لري، که سپين وي او که تور، که دولت مند وي او که غريب، که سرے وي او که نارينه.

مجلس مدني مذاکره

خوږو او محترمو اسلامي ورونږو! مونږه اوږيدل ڇه حقيقي خوش قسمتہ هغه دے ڇه د خپل رب کریم اطاعت و فرمانبرداري کوي، د هغه حرام کړو څيزونو او گناهونو نه ځان ساتي، لهدا د گناهونو نه د بچ کيدلو، د نیکو جذبہ حاصلولو، په سنتو د عمل کولو، او د الله پاڪ د نافرمانی د کارونو نه ځان ساتلو د پاره د عاشقان رسول مدني تحریک دعوت اسلامی مدني ماحول سره تړون اوکړی، اَلْحَمْدُ لِلَّهِ! دعوت اسلامی په ټوله دنيا کنبے دا وخت د 107 نه زیاتو شعبه جاتو په ذریعہ د دین پیغام عام کولو کنبے مصروف عمل دے، هُم دے شعبه جاتو کنبے یوه شعبه ”مجلس مدني مذاکره“ هُم ده، اَلْحَمْدُ لِلَّهِ! شیخ

طریقت امیر اہلسنت، حضرت علامہ مولانا محمد الیاس عطار قادری رضوی ضیائی دامت برکاتہم العالیہ د سوال و جواب پہ ذریعہ د دین د خدمت یوہ اعلیٰ شعبہ قائمہ کری دہ چہ ہغے تہ ”مدنی مذاکرہ“ وائی، دا د علم د بی شمیرہ خزانو مجموعہ دہ عاشقان رسول پہ مدنی مذاکرہ کنبے د عقائدو او اعمالو، فضائلو او مناقبو، شریعت و طریقت، تاریخ و سیرت، سائنس و طب، اخلاقیات و اسلامی معلومات، معاشی و معاشرتی و تنظیمی معاملات او نورو د ډیرو موضوعاتو متعلق مختلف قسمہ سوالونہ کوی او شیخ طریقت، امیر اہلسنت دامت برکاتہم العالیہ د ہغہ سوالونو حکمت آموز او د عشق رسول نہ ډک جوابونہ ورکوی۔

”مجلس مدنی مذاکرہ“ د امیر اہلسنت دامت برکاتہم العالیہ دا خوارہ او د علم و حکمت نہ ډک مدنی گلونہ د تولے دنیا مسلمانانو تہ رسولو د پارہ دا مدنی مذاکرے پہ تحریری رسالو، وی، سی، ډیانو او میموری کارډونو کنبے د پیش کولو کوشش کنبی مصروف دے۔ اللہ پاک د دعوت اسلامی تولو مجالسو تہ برکتونہ او ترقی ورکری۔ امین

بِجَاہِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

خورو او محترموا اسلامی ورونرو! د بیان پہ آخرہ کنبے د حُسنِ سُلُوكِ مُتَعَلِّقِ يُو خور معلوماتی خبرے د بیانولو سعادت حاصلووم۔

اول دوہ فرامینِ مصطفیٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اواری: (1) خورِ مَدَنِي آقَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائی: هر حُسنِ سُلُوكِ صدقہ دہ کہ مالدار سرہ وی او کہ غریب سرہ وی۔ (مجمع الزوائد۔

کتاب الزکوة، باب کل معروف صدقة، ۳۱/۳، حدیث: ۳۴۵۳) (2) نبی کریم رَعُوفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائی:

خوک چہ پہ اللہ او پہ ورغ د قیامت ایمان لری ہغہ لہ پکار دی چہ صلہ رحمی کوی۔

(بخاری، ۱۳۶/۲، حدیث: ۶۱۳۸)

☆ پہ قرآن و حدیث کنبے مطلقاً د خپلوانو او ذَوِ الْقُرْبَىٰ (یعنی قرابت دارو) سرہ د
 حُسْنِ سَلُوكِ کولو حکم دے۔ (ردالمحتار، ۶/۹، ماخوذاً) ☆ پہ حُسْنِ سَلُوكِ کنبے د مور و پلار
 مرتبہ د تولو نہ زیاتہ دہ۔ (ردالمحتار، ۶/۹، ماخوذاً) ☆ د حُسْنِ سَلُوكِ مختلف صورتونہ دی:
 ہدیہ، تحفہ ورکول او کہ ہغوئی تہ پہ خہ کار کنبے د مدد ضرورت وی نو د ہغوئی مدد
 کول، ہغوئی تہ سلام کول، د ہغوئی ملاقات لہ نلل، ہغوئی سرہ کنبیناستل، ہغوئی سرہ
 خبرے کول، ہغوئی سرہ ڊیرہ مہربانی کول۔ (مُرُور، ۱/۲۲۲، ملخصاً) ☆ حضرت سیدنا امام اعظم
 رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائیے دی: یاد ساتی! کہ تاسو خلقو سرہ بنہ سلوک نہ کوئی نو ہغوئی بہ
 ستاسو دبنمانان جوړ شی اگر کہ ستاسو مور و پلار وی۔ (امام اعظم کی وصیتین، ص ۲۵) ☆
 حضرت سیدنا امام اعظم رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائیے دی: چہ کلہ تاسو خلقو سرہ بنہ سلوک
 کوئی نو ہغوئی بہ ستاسو د مور و پلار پہ شان شی اگر کہ ستاسو او د ہغوئی پہ مینخ
 کنبے خہ خپلوی نہ وی۔ (امام اعظم کی وصیتین، ص ۲۶) ☆ اولیاء اللہ خپلو بدو غوبنتو والو سرہ
 ہم بلکہ د سر دبنمانانو سرہ ہم بنہ سلوک کوی۔ (غیبت کی تباہ کاریاں، ص ۳۲۲، ماخوذاً) ☆ بنہ سلوک
 کولو باندے د اللہ پاک رضا حاصلیری۔ ☆ بنہ سلوک د خلقو د خوشحالی سبب دے۔
 ☆ حُسْنِ سَلُوكِ کولو باندے ملائکے خوشحالییری۔ ☆ مسلمانان د حُسْنِ سَلُوكِ
 کوونکو ستائنه [یعنی صِفْتُونَه] کوی۔ ☆ حُسْنِ سَلُوكِ کولو باندے شیطان خفہ
 کیری۔ ☆ حُسْنِ سَلُوكِ کولو سرہ عُمَرُ زیاتیری۔ ☆ حُسْنِ سَلُوكِ کولو سرہ پہ رزق

کنبے برکت کیری۔ (تَنْبِيهُ الْغَافِلِينَ، ص ۷۳ ملخصاً)

قِسْمًا قِسْمِ سُنَّتُونَه زده کولو د پارہ د مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ دوه کتابونہ (۱) د ۳۱۲ صفحو کتاب ”بہارِ شریعت“ حصہ ۱۶ او (۲) د ۱۲۰ صفحو کتاب ”سُنَّتیں اور آداب“ ہدیہ کپری او اولولوی۔ د سُنَّتو د تَرِيَّتِ يوه غوره ذریعہ د دعوتِ اسلامي مَدَنِي قَافِلو کنبے عاشقانِ رسول سرہ د سُنَّتو دِک سفر ہم دے۔

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

د راروانے ہفتہ وارے اجتماع د بیان جھلکیانے

خورو او محترمو اسلامي ورونرو! اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ د آئندہ ہفتہ وارے د سُنَّتو دِک اجتماع د بیان موضوع بہ وي د ”فِيضَانِ صَفَرِ الْمُنْظَرِ“ عام طور دے اسلامي مياشت کنبی د بد شگونئی [يعني د بد فالئی او سپیرہ گنرلو] سلسلہ زیاتہ شي، پہ ہم دے سلسلہ کنبی بہ د بد شگونئی يعني بد فالئی پہ بارہ کنبی خہ نہ خہ بیان کیری۔ د دے نہ علاوہ دے مياشت کنبی چہ کوم عظیم واقعات پینس شوي دي هغه بہ بیانیری، د صَفَر د مياشتے مُتَعَلِّقِ اسلامي تعلیمات خہ دي، دے بارہ کنبی بہ ہم اورو۔

لِهَذَا د اللهُ تَعَالَى د رضا د پارہ راروان زیارت له ہم اجتماع کنبے د حاضرئ نِيَّتِ اوکری او د انفرادی کوشش کولو او نور اسلامي ورونرہ ځان سرہ د راوستلو نِيَّتِ ہم اوکری۔ لاس اوچت کپری او پہ زوره اووائے۔ اِنْ شَاءَ اللهُ

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

د دعوتِ اسلامي ہفتہ وارہ د سُنَّتو دِکہ اجتماع کنبے

لوستلو والا (6) دُرودِ پاڪ او (2) دُعاگانے

﴿1﴾ د شَبِ جُمُعے [يعني د جُمُعے د شپے] دُرود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ
الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

بُزرگانو فرمائي دي چه ڇوڪ هره شَبِ جُمُعَه (يعني د جُمُعے اور زيارت مين ڇني شپه باندے) دا دُرود شريف پابندئ سره ڪم از ڪم يو ڄل لولي [هغه به] د مرگ په وخت ڪنبے د سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ديدار ڪوي او قَبْر ڪنبے د داخلیدو وخت ڪنبے هُم، تر دے چه سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به هغه قَبْر ڪنبے د خپل رَحْمَت نه ڊڪو لاسونو باندے ڪوزوي.¹ راضي چه مونبره هم په شريڪه دا دُرود اووايو.

﴿2﴾ ٽول گناهونه مُعاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سَيِّدُنَا اَنَس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روايت دے چه تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائي دي: ڇوڪ چه دا دُرودِ پاڪ لولي که ولاړو نو ڪنبينا ستلو نه مخڪنبے او که ناست وونو اودريدو نه مخڪنبے به د هغه گناهونه مُعاف ڪرے شي. راضي چه مونبره هم په شريڪه دا دُرود اووايو.

﴿3﴾ د رَحْمَت اويا دروازے:

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

1... افضل الصلوات على سيد السادات. الصلاة السادسة والخمسون. ص 151 ملخصاً

خوک چہ دا دُرُودِ پاكِ لَوَلِيّ پە هغه به د رَحْمَتِ اويَا دروازے بېرته كړے شي.¹ رَاخِي چہ دا دُرُودِ هُم پە شريكه اووايو.

﴿4﴾ د شپږ. لا که دُرُودِ شريفِ ثواب

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَاوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت أَحْمَدِ صَاوِي رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د بَعْضُو بُزْرُكَانُو نَه نَقْل كوي: دا دُرُودِ شريفِ يُو خُل لوستلو باندے د شپږو لاكو دُرُودِ شريفِ لوستلو ثواب حاصليږي.² رَاخِي چہ دا دُرُودِ هُم پە شريكه اووايو.

﴿5﴾ قَرَبِ مُصْطَفَى صَلِّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهٗ

يوه وِرْخِ يُو كَس رَاغَلُو نُو حُضُوْرِ اَنُوْرِ صَلِّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هغه د خپل خَانِ او صِدِّيْقِي اكبر رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پە مِيْنِخِ كَنبِي كَنبِيْنُو لُو، دے باندے صَحَابَةُ كَرَامِ رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ حِيْرَانِ شُو چہ دا خُوْكِ ذِي مَرْتَبِه [يعني اوچتے مرتبے والا] دے! چہ كله هغه لارو نو سركار صَلِّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او فرمائيل: دے چہ كله پە ما باندے دُرُودِ پاكِ لَوَلِيّ نو داسے ئے لَوَلِيّ.³ رَاخِي چہ مونږه ئے هُم پە شريكه اووايو.

﴿6﴾ دُرُودِ شَفَاعَتِ

1... القول البديع، الباب الثاني، ص ۲۷۷

2... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص ۱۳۹

3... القول البديع، الباب الاول، ص ۱۳۵

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

د شفیع اُمت صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمانِ مُعَظَّم دے: خوک چہ داسے دُرود شریف

اولوی، د ہغہ د پارہ زما شفاعت واجب شی¹. راحی چہ دا دُرود ہُم پہ شریکہ اووائیو.

﴿1﴾ د یوزر ورخو نیکی:

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَیِّدُنَا ابنِ عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا نہ روایت دے چہ سرکارِ مدینہ صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

فرمائیے دی: د دے د لوستونکی د پارہ فربتے یوزر ورخو پورے نیکی لیکي². راحی چہ مونبرہ ئے ہُم پہ شریکہ اووائیو.

﴿2﴾ داسے دہ لکہ شبِ قدر ئے چہ حاصل کرو

فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چہ دا دُعا درے خُله اولوستلہ نو لکہ ہغہ

چہ شبِ قدر حاصل کرو³. راحی چہ مونبرہ ہُم دا دُعا پہ شریکہ اووائیو.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(د خُدائے حلیم وکریم نہ سوا ہیخ خوک د عبادت لایق نشتہ، اللہ پاک دے چہ د

ووه وارو آسمانونو او د عرشِ عظیم پروردگار دے)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1... الترغیب والترہیب، کتاب الذکر والدعاء، ۲۲۹/۲، حدیث: ۲۰

2... مجمع الزوائد، کتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، ۲۵۳/۱۰، حدیث: ۱۲۰۵

3... تاریخ ابن عساکر، ۱۵۵/۱۹، حدیث: ۲۳۱۵